

POSUDEK

oponenta diplomové práce

na diplomovou práci studentky Veroniky Šebkové na téma:

Rozhodnutí v trestním řízení

Autorka si pro svoji diplomovou práci vybrala sice klasické, ovšem stále aktuální téma.

Práci rozčlenila do sedmi kapitol, fakticky ovšem šesti, neboť cizojazyčné resumé lze stěží považovat za samostatnou kapitolu. K práci připojila šest příloh, což jsou vesměs rozsudky a usnesení soudů v obvodu Krajského soudu v Českých Budějovicích. Protože přílohy se do rozsahu diplomové práce nepočítají, nelze toto hodnotit jako vadu, naopak jde o pozitivum diplomové práce, neboť autorka v kapitole č. 5 provádí kritický rozbor odůvodnění těchto rozhodnutí. Jinak diplomová práce i s úvodem, který se podle příslušné vyhlášky děkana FPR do rozsahu také nepočítá, obsahuje 60 stran textu. I když autorka na použitou metodiku explicitně nepoukazuje, je zřejmé, že použila zejména metody popisné, historické a komparativní.

V úvodní kapitole autorka uvádí důvody výběru tohoto tématu a záměr práce, jímž je podle ní zejména zamyšlení nad účelem a problematikou odůvodnění rozhodnutí v trestním řízení. Toto zúžení diplomové práce na rozbor odůvodnění rozhodnutí považuji za největší vadu této práce, neboť zadání znělo *Rozhodnutí v trestním řízení* a ne *Odůvodnění rozhodnutí v trestním řízení*. Autorka se téměř nezabývá výrokovou částí rozhodnutí, což je ovšem jeho nejdůležitější část.

První kapitola je nazvána *Rozhodnutí v trestním řízení*, tedy její název je stejný jako název celé práce, což nepovažuji za šťastné řešení. Autorka v této kapitole definuje funkci a účel rozhodnutí, rozebírá jednotlivé druhy rozhodnutí (rozsudek, trestní příkaz, usnesení, rozhodnutí sui generis) a v posledním oddílu se bohužel nedostatečným způsobem zabývá právní mocí a vykonatelností rozhodnutí. Pokud jde o podrobnější zhodnocení této kapitoly, na s. 9 je vymezení předmětu řízení neúplné – chybí mi správné právní posouzení skutku podle příslušných ustanovení hmotného práva, a rozhodnutí o odklonu v trestním řízení. V některých málo případech je autorka na štíru i s gramatikou, např. „vyplývají“ na s. 18, soudy „obecní“ na s. 24. Také případů, kdy soud vyhotoví jen zjednodušený rozsudek je více než jak uvádí autorka na s. 14 – viz § 129, odst. 2, TrŘ. Pokud jde o jednotlivé druhy rozhodnutí, autorka je správně vyjmenovává a uvádí, co je jejich obsahem a jaké musí mít náležitosti. V subkapitole 1.3. o právní moci a vykonatelnosti rozhodnutí mi chybí obecná definice, kdy je rozhodnutí v právní moci – ne výčet jen některých situací, kdy se rozhodnutí stává pravomocné. Nedostatečný je rovněž rozbor vykonatelnosti rozhodnutí, právní moc a vykonatelnost jsou nejdůležitějšími vlastnostmi rozhodnutí, takže jim měl být v diplomové práci věnován také přiměřený prostor, a to např. na úkor rozhodnutí v civilním řízení a ve správním řízení, která nemusela být rozebírána tak podrobně (kap. 3).

Následující kapitola je věnována odůvodnění rozhodnutí, a to jeho historickému vývoji, struktuře i některým vadám rozhodnutí. K této kapitole mám výhradu na s. 25, kde autorka do struktury odůvodnění rozhodnutí řadí skutkové zjištění, právní závěry – ovšem nic dalšího. Takto vymezená struktura rozhodnutí je naprosto neúplná. Také pojem *stupeň společenské nebezpečnosti*, který autorka používá (s. 28), již byl novým trestním zákoníkem opuštěn.

Kapitola tři obsahuje právní úpravu rozhodnutí v ostatních procesních předpisech, jmenovitě v civilním řízení, správním řízení a v soudním řízení správním. Jak již jsem výše uvedl, tato kapitola je nadbytečně obsáhlá, když daleko větší pozornost měla být naopak věnována rozboru a zhodnocení výroku rozhodnutí.

Komparace se zahraničními právními úpravami je obsahem kapitoly čtvrté. Na této kapitole oceňuji, že komparace byla provedena s právní úpravou v několika státech, jmenovitě USA, Francie, Litva a SRN. Ke zpracování této kapitoly nemám výraznější připomínky.

Jak již bylo výše naznačeno, pátá kapitola obsahuje kazuistiku, tj. rozbor vybraných příložených rozhodnutí. S obsahem této kapitoly v zásadě souhlasím, ovšem s tou výjimkou, že v odůvodnění výroku o trestu nelze pouze uvést, že „obžalovaný není v tomto případě projednáván soudy poprvé“ (jde o obecnou a nepřesnou formulaci – co to znamená „projednáván“?). Dlužno dodat, že jiné písmo, např. kurzíva, se v rozhodnutích používá jen výjimečně, patrně by proto neprošel autorčin návrh, aby jednotlivé části odůvodnění byly psány rozdílným typem písma.

Šestá kapitola obsahuje závěrečné shrnutí diplomové práce. K němu mám pouze jednu významnější připomínku, že „povětšinou dochází (v rozhodnutích) k pouhému vyjmenování všech provedených důkazů bez toho, aby bylo jasně patrné, které skutečnosti vedli (gramatika!) soud k učinění závěru“. Vždyť autorka se o odůvodnění rozebíraných rozhodnutí vyjadřuje z největší části kladně.

Předběžně hodnotím diplomovou práci třetím klasifikačním stupněm.

Při obhajobě by měla autorka zejména vyložit obsah výroku rozhodnutí a vypořádat se i s otázkou jeho právní moci a vykonatelnosti, především u rozsudku a usnesení.

V Plzni dne 16. května 2014

JUDr. Jindřich F a s t n e r
oponent

